http://rcin.org.pl

http://rcin.org.pl

Egz. archiwalny IBL

KAZANIE

PRZY ZŁOZENIU CIAŁA

JASNIE OSWIECONEY XIĘZNICZKI

ROZY RADZIWIŁŁOWNY

&c. &c.

MIANE.

Przez X. WOYCIECHA SAMINA

PROBOSZCZA NIEBOROWSKIEGO.

Dnia 25. Maja R. 1803.

INSTYTUT BADAŃ LITERACKICH PAN BIBLIOTEKA

Za pozwoleniem Zwierzchności.

W ŁOWICZU.

http://rcin.org.pl

Ze zbiorów Fundacji im. J. I. Michalskich *

5183

INSTYTUT
BADAŃ LITERACKICH PAN
BIBLIOTEKA
00-330 Warszawa, ul. Nowy Świat 72
Tel. 26-68-63

http://rcin.org.pl

DO J.O. XIĘZTWA MICHAŁA I HELENY RADZIWIŁŁOW &c. &c.

Jaśnie Oświeceni Xięztwo Dobrodzieie!

Przy tym smutku, który ogarnął Dom Wasz przez śmierć J. O. Xiężniczki Roży Radziwiłłówny naymłodszéy Córki Waszey, przyymiycie dla pociechy serca Waszego tę małą pracę, którą pod zaszczytem Imienia Waszego w ręce Wasze złożyć umyśliłem. Obraz żywy Religii *i* Cnoty *zmarłey Córki Waszey, wskazuie właściwą Domu Waszego cechę, a za wzór do naśladowania innym służyć może. Nie mogę zatém nikomu iey poświęcić, iak Wam*

http://rcin.org.pl

Jaśnie Oświeceni Xięztwo Dobrodzieie, których Religia i Cnota przymiotem Natury stała się. Przez Cnoty Religiyne i Moralne pozyskała Córka Wasza powszechną sławę na łonie spokoynego pożycia. Należy zatem sprawiedliwy hołd Jey pamiątce. Ten zaś z mey strony nie mógł bydź inszy, iak tylko głos uczucia i serca: który składaiąc w ręce Wasze, życzę, aby Bóg od podobnego smutku Dom Wasz na potém zachował.

Jestem z naygłębszym uszanowaniem

Jaśnie Oświeconych Xięztwa Dobrodzieiów

Nayniższym sługą

X. W. Samin. P. N.

http://rcin.org.pl

Własne iey uczynki niech ią wychwalaią.

Proverb: c. 31.

Podobało się Bogu Wszechmogącemu zdarzenia naypomyślnieysze dla nas, przeplatać czasem smutnym widokiem: i słodko rozpoczynaiącą się chwilę zamieniać częstokroć w nayżywsze serca uczucie. Ani na to rozporządzenie Boskie żalić się można. Czyni to albowiem dla tego, abyśmy nie przywięzywali się zbytnie do bogactw świata, iego roskoszy i zabaw: bo to wszystko iak cień przemiia: a według nauki Salomona *Prożność*. Zycie to nasze cóż iest proszę w porownaniu do owéy przyszłéy Wieczności? oto początek tylko maiących się rozpoczynać ukontentowań naszych. I ieżeli iest co takiego, co nas na moment wesołymi czyni, wnet nawałność niespodziana smutkiem serca nasze przerażać zwykła: tak, iż nigdy nie wolno iest człowiekowi, wśrod naywiększego nawet szczęścia, bydź zupełnie spokoynym na duszy.

Ho-

http://rcin.org.pl

Honor, którym J.O. Xięztwo: zaszczyceni iesteście, a który zdobią Korony i Mitry, wziętość Wam i ſzacunek w całey Europie iedna. Dzieła dla dobra Kraiu podięte: uczynki dla polepszenia losu nieszczęśliwych wykonane, ſłodką roskoszą, która z wypełnienia ſpraw zgodnych z cnotą wypływa, napaia ſerca wasze. Lecz wśród tych obfitych błogosławieństw Nieba, ręka Wszechmocnego Boga ſmutnym Was dotyka losem, kiedy tak śliczne rąk Boskich dzieło, obraz cnoty, przykład ludzkości, wzór uszanowania Rodziców, przywiązania do Braci i Siostr, Kleynot Domu, utraciliście w J. O. X: Roży Radziwiłłownie Córce waszéy: a to ieszcze w ſamym kwiecie młodości, gdyż dopiero 15. lat, i dni 15. życia maiącéy. Z tym wszystkim los ten nie iest tak ciężki, aby żadney pociechy przypuścić nie mógł. Otrzyycie łzy z oczów Waszych, pomniąc, iż ieżeli umarła, to w stanie ieszcze niewinności, a zatém na pociechę Nieba. I Bóg, który iéy pozwolił krótkiego ukontentowania w Domu Rodziców, umieścił ią tam, gdzie wiecznego iuż ſzczęścia używać będzie.

O Nie-

http://rcin.org.pl

O Nieba! co czynicie? ubogacacie chwałę swoię młodości kwiatem, ale tylu Familiom zostawiacie smutek. Umarła J. O. X: Roża Radziwiłłówna, bo tak wyroki Nieba przeznaczyły: lecz śmierć iey nie iest bez nauki dla nas. Jakoż Słuchacze! Kiedy ia uważam z iedney strony lata iey młode, przecięte zawczesną śmiercią; z drugiey niedościgłe wyroki Boga, które na ludziach spełnia, że iednego gwałtem (że tak powiem) w przepaść świata wpycha, daiąc mu czas na wszelkie zabawy i uciechy; drugiego w samym kwiecie młodości z tego zabiera świata; wyznać muszę, iż niemasz szczęśliwości dla człowieka na świecie. Bo szczęśliwym ten iest, którego żaden smutek nie dotknie, iak twierdzą Mędrcy. Przykłady codzienne dostatecznie każdego przekonywaią o tem. Lecz niestety! niewielu podobno zastanawia się nad tém pilną uwagą. Jeden powiększa maiątek: inny ciśnie się do honorów, przepłacaiąc ie czasem drogo: i ledwie mu na karcie Tytuł i Urząd zapiszą, iuż umiera. *I cóż to iest życie człowieka*, pyta się Psalmista Pański? *Któryż iest człowiek, który żyie, a nie oglada śmierci?* I Job

po-

powiada: *Dni moie krótkie, lata mi ubiegaią, i sam mi tylko grób pozostaie* — Dusza złączona z ciałem, oboie doznaią przykrości. Z strony ciała choroba, boleść, gnusność, ociężałość, słabość sił, kalectwa: z strony Duszy tęsknota, niespokoyność ſumienia, ſmutek, boiazń iakaś człowieka trwożą. A zatém śmiało mówić można, że docześnie człowiek nie może bydź ſzczęśliwym. Trzeba zatém ſzczęścia ſzukać w przyszłości.

J. O. Xiężniczka Róża Radziwiłłówna przekonana była o tey prawdzie. Wiedziała ona, że nie wtym życiu ſzczęśliwość dla niéy przeznaczona była. Łączyła zatém wolą ſwoię z nieodmienną wolą Wszechmocnego Boga. A ten iey w przyſzłym życiu wieczną przeznaczył ſzczęśliwość. A to dla tego, że kwiat młodości ſwoiey umiała poświęcać na ofiarę Niebu. Ale na cóż mam w powſzechności gadać o pochwale tey, której własne uczynki tak z Religii, iako i Cnoty winną oddaią pochwałę? Do niey to prawdziwie słowa te z przypowieści Salomona przystosowane bydź mogą: *Własne iey uczynki niech ią*

wy-

http://rcin.org.pl

wychwalaią. Mówię zatém; zmarła J.O.X: Roża Radziwiłłówna że młodość swoię poświęciła Religii; własne iey uczynki chwalą z Religii. *1wsza Uwaga.* Zmarła JO.X: Róża Radziwiłłówna że młodość swoię poświęciła Cnocie; własne iey uczynki chwalą z Cnoty. *2ga Uwaga.*

Boże żywych i umarłych! dopomoż mnie mówiącemu, i słuchaiącym.

CZĘSC PIERWSZA.

Zmarła J. O. X: Róża Radziwiłłówna młodość swoię że poświęciła Religii, to iest, co za życia zaletę iey czyniło, a dziś sprawiedliwy hołd oddaie zwłokom. Religia albowiem, którey ona usługę swą poświęciła, usprawiedliwia zaraz iey pobożność: a wysławiaiąc iey uczynki, zostawia nam tylko pamiątkę, która słodkim jest udziałem dla nas, choć po iey stracie— Religia była iedyną serca iey pociechą. Wiedziała że umrze, a niezważaiąc nic na lata młode, z odwagą śmierci oczekiwała. Znać że Religia głęboko w iey

serce

http://rcin.org.pl

ſerce wpoiła tę prawdę, iż do Nieśmiertelności przeznaczoną była. Blaſk urodzenia i maiątek nie podżegał iey namiętności: wiedziała o przeznaczeniu ſwoim, i dla tego rozporządzeniom Boskiey Opatrzności przy zgonie zupełnie się oddała. Nie lękała się śmierci, bo się ſpodziewała ſzczęśliwości przyszłey. Wiedziała dobrze, że świetność domu nie uczyni ią ſzczęśliwą. Zyciem zatem niewinnym, i z młodością lat zgodnym dążyła do przyszłey wieczności. Zadnym blaskiem honorów, ani dostoieństw uwiedzioną nie była. A lubo ta iest natura wywyższenia, iż z pogardą na niższe stany ſpoglądać zwykliśmy, zmarła iednak J. O. X: Róża Radziwiłłówna umiała ſercem ſwoim rządzić, i zgodzić dostoieństwo ſwoie z przepisem Religii. To ią też świetną u współżyiących, i miłą w oczach Nieba uczyniło. I w ſamey rzeczy, cóż ſą ozdoby i wspaniałości świata? Im się bardziey człowiek nad niemi zastanawia, tém się mniey zdolnemi do uszczęśliwienia iego bydź zdaią— Edukacya Rodziców co do Religii była w niey ſprężyną do dopełnienia obowiązkow, które zachowała i co do Religii, i co do miłości

ku

http://rcin.org.pl

ku Rodzicom. Bóg miał z niey swoię chwałę, a Wy Rodzice mieliście pociechę, którą nikt z serca waszego nieodeymie. Dopełniła powinności cnotliwey panienki, iak wiek iey kazał, przy słodkiey życia bogomyślności. I honory, które często ludzi odmieniać zwykły, niewstrzymały iey od miłości ku Twórcy swoiemu. A kończąc podług Religii akt życia swoiego, Bogu się oddała.—O śliczny wzorze, kwiecie rożanny rozpoczynaiący życie swoię w inney wieczności! gdzie oddalona przez śmierć od Oyca, Matki, Braci, Siostry i Familii, stała się ofiarą Bogu nayprzychylnieyszą. Stan młodości przywiązał iey serce do Boga, i wyrył na nim powinność czynienia ofiary z młodości swoiey. I mogłaż dopełnić więcey co do Religii, iako kiedy serce i duszę swą Bogu poświęciła? Jest to heroiczny akt, wzór i przykład dla nas.

Wielu już laty obciążeni, przy honorach i bogactwach, nie chcieliby umiérać, i radziby na wieki żyli. A mniey myśląc o przyszłości, żyią iak im się podoba, umieraią iak chcą. Zmarła J.O. X: Róża Radziwiłłówna opuszcza honory, zostawia bogactwa,

chce

http://rcin.org.pl

chce dla Chrystusa umierać. I któż ią tak nauczył? oto S. Pawła Apostoła nauka. Pragnę, mowiła, rozłączyć się z tym światem, abym na wieki z Chrystusem żyła.—Twarz iey wesoła, ludzkość pożycia, uczynki dobre, miłosierdzie ku służącym i ubogim, ręce hoyne, nogi ku wsparciu prędkie, serce litościwe, dusza iey niewinna, te żyiącą chwaliły; zmarłą iuż uwieńczyły koroną. Dla czego? Bo to iedna Panna o którey można mowić Ewangelii S. słowy. *Ta iest Panna mądra i z liczby rostropnych, i ią Pan czuiącą znalazł*: bo nie zasypiała powinności swoich, ale zawsze obowiązki Religii pełniła. Swiat prawda wystawia każdemu szczęśliwość, honor, bogactwa, roskoszy, i do powab go swych ciągnie. Jednak cienia nawet życia iey swobodnego nie postrzegł. Młodość częstokroć zwykła się poświęcać na ofiarę świata, i z serca swoiego zapał miłości czynić, Ona przeciwnie młode lata swoie poświęca Bogu, a z serca swoiego czyni Niebu ofiarę. Religia była w iey sercu przymiotem naydoskonalszym, i sam świat sprawiedliwość iey oddaie. Należy zatym hołd winny martwym iey zwłokom, oraz ostatnia usługa, którey ludzkość

i Re-

http://rcin.org.pl

iReligia wymaga: bo była dobrą. Nie patrzmy na ten wysoki katafalk, wspaniałą Trunnę, rzęsiste światło, orszak zgromadzonego ludu, bądźmy tylko poczciwemi co do Religii i Cnoty. iaką była zmarła J.O. Xiężniczka Róża Radziwiłłówna: którey niepotrzeba na kamieniu chwały rysować, grób na każdym ią mieyscu wsławi, aReligia, Cnota i poczciwość słodko ią w potomności na sercach ludzkich uwieńczać będą; Nieba zaś swoy wieniec sprawiedliwości oddadzą. Nie ia ią chwalę, ale Salomon w Xięgach przypowieści mowi. *Własne iey uczynki niech ią wychwalaią.* I Seneka mówi. Sprawiedliwość i poczciwość własney podobaią się naturze. Niewyboczyła zatym z granic Religii i ludzkości. Wychowana na łonie Wiary, podług niey żyć umiała, i ta była oznaką niewinnego życia młodości. Jesteście przytomni, ieżeli pochlebnie mówię. Co kiedy przeciwnego Religii z serca iey wyczytaliście?

Jakoż patrząc na iey do Boga miłość, ku Rodzicom, braciom i domowym przywiązanie, gdzie się ze wszystkim ich miłości oddała, a na prawidłach nayzdrowszey moral-

ral-

http://rcin.org.pl

ralności, cieszyła się z szczęśliwości swoiey, i rozpływało się serce iey, chcąc każdemu dobrze uczynić. Patrzyliście i wy Rodzice na szczęśliwe pożycie z naywiększym serca swego ukontentowaniem. Przy zgonie dopełniwszy czego wyciągała Religia, usprawiedliwszy się Bogu z małych defektow swoich, iako niewinna samym do Tworcy westchnieniem, ze łzami onemu wypłaca się, wdzięczność swoią wam Rodzice zapisuie. Wpaialiście wnią prawidła moralności: dopełniła ie co do Religii, Rodziców, Braci, Siostry acz nieprzytomtey JO. Xiężny Czartoryyskiéy, Familii, i służących. Strata wielka i nigdy nieodżałowana... Wtym mieyscu iużby potrzeba przestać i nikomu łez nierozrzewniać. Muszę iednak oddać sprawiedliwość. Bo sprawiedliwych dusze w ręku Boskich są. Nie mogłem tego zamilczyć, co nam śliczny przykład życia i śmierci szczęśliwey stawia, i duszę iey uszlachetnia.

Umieśćmy iey chwałę w Xięgach nieśmiertelności, rysuymy na marmurach i ścianach obraz iey życia, stawmy kolos, piękności iey, grób uwieńczmy Laurem, a Nieba

niech

http://rcin.org.pl

niech ią koroną ubłogosławią. Zasłużyła sobie w swym życiu, bo dopełniła czego po niey wyciągała Religia. Wiara z uczynkami zgadzała się.

Lepiey Państwo moie znacie, niżeli ia mowić mogę iey ku wam i wasze nawzaiem ku niey przywiązanie. Była łaskawą, dobroczynną, miłosierną, a nawet potrzeby służących swoich uprzedzała. Kto od niey kiedy na próżno odszedł, który swą prożbę do niey zanosił? Ciężarem to iey czasem było, umiała iednak dogodzić i serce każdemu osłodzić. Była czułą na naymnieysze rzeczy, dotkliwą na wszystkie przypadki, litości pełną na sieroty, ubogie, i wsparcia potrzebuiące. Codziennie słały się prożby do iey nóg, żaden od niey nie odszedł, tylko pełen serca pociechy. Miała serce tkliwe: a krótko mówiąc: zapomniała że JaśnieOświecona, i chciała wszystkich zbogacić, aby sama ubogą w Chrystusie była. Wszak nadgrodziła usługi wasze hoyną i Pańską ręką łaski swoiey. Możeż kto co przeciw temu mówić? Przystęp do niey każdemu wolny, zasilał i wspierał nędzę i niedostatki ubogich. Aż do kresu śmierci pamięć

http://rcin.org.pl

mięć się iey o was niekończyła. Już nie żyie! zostały Dobrodzieystwa iey wspaniałą ręką rozdane. Oto od niey macie więcey niż ſpodziewaliście się i zasłużyliście.

Serce iey otwarte i ſzczere dla każdego było, przywiązanie do służących, nawet przykrości ich znoszenie przez niewykonanie służby. Szukaymyż takiego przykładu. Umocniona w wierze, zachowała się podług niey przykładnie żyła. Bóg chyba oznaczyć potrafi świętość iey życia. Pomnażała w ſobie zasług coraz więcey, aby ſobie zbawienie zapewniła. Pamiętała na obowiązki Religii, i one dopełniła; dobre czyniła uczynki, i ten iey był ciąg życia, to iey chwałę daie, temi ſzła drogami. Nie lękała się śmierci, acz się ku niey zbliżała. Wieczność iey otworzyła się na dniu 16. Miesiąca tego, przeniosła się do niey. Coż za przykład dla nas z życia i śmierci iey? Oto że trzeba żyć dobrze, chcąc ſzczęśliwie umierać. Mówię zatem: J.O. X: Róża Radziwiłówna młodość ſwoię że poświęciła Religii własne iey uczynki chwalą z Religii.

J.O.X.

http://rcin.org.pl

J. O. X. Róża Radziwiłłówna, że młodość swoią poświęciła Cnocie; własne iey uczynki chwalą z Cnoty. *Druga Uwaga.*

CZĘSC DRUGA.

Każdy młodość swoją Cnocie winien poświęcić. I to iest punkt moralności człowieka; zasadą też życia iego bydź powinien. Prawidła te zachowała ściśle zmarła J.O.X. Róża Radziwiłłowna; Wystawmy sobie Jey Cnoty; Jey uczynki chwałę Jey dadzą. Cnota Jey stanu była snać naydoskonalszą, kiedy oznaczyła cechę sprawiedliwego wzoru. Cnotliwa Panienka aczkolwiek umarła światu, zostawiła nam ślad nauki. Sięgniymy tylko życia początków. Wśzrod lat młodych dochować Cnotę, ciężki i niesłychany to przykład. Kiedy ubogie domy wybaczaią z niey, szlachetne i herbem zaszczycone w całości iey dochowuią. Natura sama była w niey dobrą, życie cnotliwe uszlachetniało duszę, akty heroiczne okazywały wspaniałość i to iey pochwałę daie.

http://rcin.org.pl

Wielki to zaszczyt Domowi i Herbowi Waszemu JO. Xięztwo, że Religia i Cnota w ſercach Waszych nie gaśnie.

Skończyło się życie iey cnotliwe, ciało w proch i popioł się obroci, bo z ziemi wyszło. Sława i honor zostaną w Księgach zapisane, i na marmurze wyryte. A grobowym iuż przywalona kamieniem, skończy potok łez naszych.—Religia bez cnoty, Cnota bez Religii nikogo nie uwieńczy. Uczynki iey były Bogu i ludziom miłe. Można ſpodziewać się, iż odebrała za nie wieniec zapłaty, którą Pan naznaczył wszystkim dobrze czyniącym.—Oddaymyż iako cnotliwey i bogoboyney ostatnią usługę, grobowym ią przywalmy ſerca kamieniem, i obsypmy ią, zwyczaiem kościoła, ziemią— Bogato odziane iey ſuknie, wonne i zapachu pełne perfumy, drogie maście, na znak słodkości iey życia, wszystko to nic nie znaczy, i nie iest nadgrodą za cnotliwe życie. I któż iey nadgrodę odda? oto ten, który ią chciał mieć taką śliczną, iak słońce, piękną, iak gwiazdy, ozdobną, iak Cedr Libanu, wonną, iak róża Hierychuńska, On da iey wieniec zapłaty, i życie nadgrodzi.

Cho-

http://rcin.org.pl

Chowaymy na ſercu ten drogi depozyt miłości naszey ku niey, oddaiąc iey to, czego Religia, Cnota i uczynki iey dobre wymagaią.

Zyła podług Religii, podług niey umarła. Uczyńmy zmarłey podług Religii usługę. Moment ieden skończy żałobny ten obchod, ale zgaszone w Swiątyni tey światło, niech ſerc naszych ku niey nie przyćmi. Modlitwy naſze za nią niech o Niebo obiiaią się, westchniymy za nią do Boga, aby i od reſzty kary Pan ią uwolnił, ieżeli za mały iaki defekt onemu ieſzcze wypłaca się. Wspieraymy ią, mowię modlitwami, bo święta i zbawienna iest modlić się za umarłe, aby od reszty grzechów uwolnioną była. Tego wyciąga po nas Religia. Wy którym ona uczyniła dobrze, chowaycie w pamięci uczynki iey dobre, ale też pamiętaycie, abyście wzorem Cnoty iey szli, i ią w czynach naśladowali ku pociesze ſerca waszego.— Serce wasze lubo pełne ſmutku po stracie iey, ale kiedy żyć cnotliwie nauczycie się, będzie wam pociechą: i wſpominać będziecie z ukontentowaniem, że was żyć cnotliwie nauczyła.

http://rcin.org.pl

Religia i Cnota uczyniły ią dobrą, niech i was do dobrego ſposobią, abyście nadgrody tey, którą ona (mieć w Bogu ufność należy) iuż odziedzicza, stali się uczestnikami. —Otrzyycie łzy z oczu waszych wszyscy, ktòrzyście dobro wasze w niey utracili. Już go nieodzyskacie, chyba z rąk tych które ią do tego usposobiły, to iest z Rąk Rodzicow iey a Panow waszych. Ale oraz pamiętaycie, że ieżeliście córkę utracili, a takim ſmutkiem napełnione ſerce waſze, cóż dopiéro stałoby się, gdybyście (czego uchoway Boże) Rodzicow iey utracili, podobno zginelibyście na wszystkim dobru waszym. Palec ieden odiety od ręki iaką nam czyni, oprocz boleści przeszkodę: ręka cała stracona zupełnie nas osieroci.

Nie mamy tu prawda stałego mieszkania i nie do przemiiaiącego ſzczęścia iesteśmy stworzeni: a przeto do przyszłości usposobić się powinniśmy; Przewodnikiem do czego ma bydź Religia i Cnota.

Każdy poczciwy uzna zmienność ſzczęścia świata, nie będzie się duszą do niego wiązał, i woli życie utracić, niż Religią,

Cno-

http://rcin.org.pl

Cnotę, poczciwość, i dobre imie. I to powinno bydź w naturze ludzkiey: żyć podług Cnoty, umierać podług Religii: a zatem odbierać za zasługi ſwe zapłatę.

Możnaż bydź nieczułym na dobro ſwey duszy, i niezostawić oznaki dobrego życia. Godny do naśladowania przykład, który w ſercu i pamięci tkwić zawsze powinien.

O ſzczęśliwe wieki, w których nayczystsza i nieskażona Ofiara Bogu poświęca się! a tysiączne ſerca ludzkie pozyskuią ią! I możeż bydź pięknieysza okazya, stan bespiecznieyszy, mocnieysze otrzymania przyszłey i stałey ſzczęśliwości nadzieia; Jak życie poświęcić Religii i cnocie, i stać się ludzkości zaszczytem? Zaiste niemasz większey miłości, na którey gruncie cała Chrześciiańska zasadza się Religia to iest: żyć dobrze, aby umrzeć ſzczęśliwie.

Nieprzywięzywało tę duszę nigdy zbytnie do życia doczesnego pragnienie, choć to wiekowi młodemu częstokroć się trafia. Skończyła życie ſwoie acz młode śmiercią chwalebną, w nadziei polepszenia w przyszło-

szło-

http://rcin.org.pl

szłości losu swoiego w dobrym świadectwie sumienia. Przyrodzona iey ku Rodzicom, i Rodzeństwu miłość, przykre iey rozłączenie wystawiła. Zywa wiara o przyszłym żywocie serce przenikała, że cnoty i uczynki maią bydź nadgrodzone stokrotną zapłatą. Powinna ią otrzymać, bo chętnie opuściła wszystko, i do wieczności przeniosła się.

Państwo moie! i wy kochani Poddani! niech to wasze serca zaspokoi. Daycie pokoy żałości waszey, aczkolwiek ścisłość krwi, przyiaźni, i miłość wyciska przyrodzona. Mówię i do Was Jaśnie Oświeceni Rodzice, utulcie się w żalu: otoście nayczystszą ofiarę Bogu z duszy iey uczynili. Niech Nieba chwałę z niey maią.

Bracia, Siostro i Przyiaciele! dopełniła zamierzonych sobie dni od przedwiecznych wyroków. Czuła wasza pamięć niech silniey na sercach waszych będzie, iak na twardych głazach wyryta. Błogosławieństwo duszy iey trwać będzie wiekopomnie.

Chcia-

http://rcin.org.pl

Chciała się wam lepiéy wypłacić służy, ale nadspodziewanie prędka śmierć dłuższego z wami pożycia niepozwoliła. Zaszczycone Imie i Dom iey, a ia ieszcze mowię Religia i Cnota, uczyniła wdzięczną nieśmiertelności sławę. Tak dalece, iż nie potrzeba dla niey grobu wspaniałego, Trunny kosztowney, okazałego pogrzebu do uczczenia godnych zwłokow, bo wszędzie ią poczciwość sławi, i uczynki dobre wielbią na każdym mieyscu: a pamiątkę potomności stawią. Złożone ciało iey w grobie, a dusza ſpoczywa na łonie Stwórcy.

Słodkie iey było z wami pożycie, ale ſmutne i gorzkie rozstanie się. Wdzięczna niech będzie w ſercach waszych iey pamięć; Czułéy to każdego oddaię uwadze.

Wreszcie nie pomoże ten płacz, ani przywróci iey życia, kiedy ona ſama wesoło ie kończyła. I ia ſam nie mogłem wśzrod żałości, słodszey na ſercu mym uczuć pociechy, iako kiedy Bogu i Religii wśzrod aktów Wiary, Nadziei i Miłości Boga z tey śmiertelności do wieczności ią przenoszącey, oddała się. Mówić zatem mogę, iż śmierć

ſpra-

http://rcin.org.pl

ſprawiedliwych iest droga w obliczu Boga. Oddała zatém życie ſwe Bogu ſpokoynie przy ostatnim zgonie.

Ta błagalnia dziś napełniona Ofiarą, modłami, żalem zgromadzonego ludu, powinna ią z reszty grzechów uwolnić, i oczyścić przed Bogiem. Ach niesprawiedliwe byłyby Nieba, gdyby inny wyrok dla niey naznaczyły! Bo ieżeli niewinna miałaby się lękać, cóż nam dopiéro czynić wypada? Westchniymy za nią do Boga, bo święta i zbawienna iest modlić się za umarłe — Dawco łaskawy! przyymiy za nią nasze wzdychania. A wszakże kiedyś chciał żyła, kiedyś kazał, umarła. Zbawże ią teraz: wszak możesz!

Kiedy ci tak J. O. Xiężniczko Różo Radziwiłłówno wyroki Nieba przeznaczyły, ſpoczywayże w pokoiu wiecznym, Amen.

J. J. Michalskich zbiorów z Dacii im.

INSTYTUT
BADAŃ LITERACKICH PAN
BIBLIOTEKA
00-330 Warszawa, ul. Nowy Świat 72
Tel. 26-68-63
http://rcin.org.pl

http://rcin.org.pl

F
5183
http://rcin.org.pl